

د پاکستان ظالمانه جگړه او د جهادی دارن رژیم پټه خوله

دا دوهم وار دی چه د پاکستان ظالمو او نامردو قصابانو زموږ د وران او جگړه خپلی هیواد پر ضد ظالمانه جگړه شروع کړیده او غټه بدبختی داده چه د جهاد ټیکه داران او په اصطلاح د نړی د نجات فرشتی په ډیر خواره او درانه خوب ویده دی او حتی د دی توان، طاقت او وس هم نلری چه د ظالمو پنجابیانو پرضد د نجات غږ پورته کړی. هغه پداسی حال کی چه ټوله نړی یعنی د دیموکراسی ټول ټیکه داران هم په همدی وران، ویجاړ او جگړه خپلی هیواد کی د نجات او د تروریزم سره د جگړی په نام را ټول شویدی.

ډیره دلچسپه موضوع خو لا داده چه دا د لوی خدای فضل او کرم دی چه هم د جهاد ټیکه داران او هم د دیموکراسی ټیکه داران پدی غم خپلی هیواد کی د تروریزم سره د جگړی او د افغانستان د نجات لپاره سره را ټول شوی دی؛ د وطن د مظلوم ولس به څه حال وای که پدی جگړه خپلی هیواد کی نه د جهاد ټیکه داران وای او نه هم د نجات او دیموکراسی ټیکه داران؟!

زموږ د گران افغانستان ژوندی تاریخ ددی شاهد دی چه هغه :

درین مورد محترم سیستانی در صفحه ۱۶۱ کتاب پر محتوای کودتای ثور و پیامدهای آن می نگارند که: با خروج قوای شوروی از کشور دولت نجیب الله می بایستی از حاکمیت رژیم انقلابی مستقلانه دفاع نماید. بنابراین دولت به تحکیم شهر ها پرداخت و کمر بندهای دفاعی مستحکمی در اطراف شهرها ایجاد کرد. . . . ۲۰ روز پس از خروج قشون سرخ شوروی، دقیقاً بتاريخ ۷ ماچ شهر جلال آباد مورد هجوم شدید مجاهدین مسلح قرار گرفت (۱۸) و بنا بر راپور خاص وزارت امنیت دولتی بر روایت جلال بایانی ۵۲ هزار مجاهد مسلح که از طرف فرقه های ۱۱ و ۱۸ نظامی پاکستان حمایت و اکمال میگردید بشمول عده ای اعراب سودانی- الجزایری و مصری و ملیشای پاکستانی واقع شد. . . جنگ بیش از دو ماه درین شهر دوام یافت. اما شدت جنگ بعد از یکماه کاهش یافت و در ماه دوم نیروهای دولتی بر مجاهدین غلبه حاصل کردند و مجاهدین مجبور به عقب نشینی تا مواضع قبل از جنگ شدند. عدم موفقیت مجاهدین در فتح جلال آباد، نیرومندی دولت و اردوی افغانستان را در میان مردم برجسته ساخت و حل نظامی را نفی کرد."

محترم سیستانی در صفحه ۱۴۷ کتاب مقدمه بر کودتای ثور و پیامد های آن مینویسند که: "بخش دفاعی وزارت امنیت دولتی در عهد نجیب الله سهم عمده در دفاع از شهر جلال آباد و سایر شهرها گرفت و حتی مایه تشویش بزرگ برای پاکستان شده بود."

لیکن هغه مثل دی چه وایی څاه کندونکی بلاخره په څاه کی لویری؛ همدی جهادی ټیکه دارانو چه کله د قدرت د ترلاسه کولو لپاره د کمونیزم له ټیکه دار ببرک کارمل سره د ملل متحد د سولی د پلان پر ضد له حیرتان څخه ناولی کودتا شروع کړه او کله چه کابل ته راورسیده دی ستمی کودتا ته یی د اسلامی انقلاب لقب ورکړ او د هغه نتیجه دا وه چه دشمن ماتوونکی اردویی د غنیمت پشان د تنظیمو تر منځ داسی تقسیم کړه لکه هغه چه د جنرال حسین خان او یا هم د پگروال دوست محمد خان شخصی ملکیت وی او هغه چا چه د سولی د انسانی پلان، د ملی اردو، ملی حاکمیت او ځمکنی بشپړتیا په وړانی کی تر نورو ټولو ډیره ونډه واخسته هغه ته یی له ناولی مرگه وروسته د ملی خاین په ځای د ملی قهرمان او هغه بل ته یی د سولی سره د خیانت په عوض د سولی د شهید لقبونه ورکړل، دی ته وایی د شهیدانو او جهادیانو د ارمانو انقلاب؟!

لیکن اوس چه نه وطن سرو کونستانو اشغال کړیدی، نه سرو خلقیانو او نه هم تورو پرچمیانو او هرڅه خاص جهادی دی یعنی هم رئیس جمهور، هم اول معاون هم اخیری معاون او هم اخیری جنرال او ټول اردو او پولیس او هم امنیت، خو د څو پای لوڅو طالبانو او څو زرو تور لینگو پنجابی استادانو په مقابل کی د هغه وطن د ساتنی توان او طاقت ورسره نسته چه ټوله غربی نړی (۵۰) هیوادونه هم د تروریزم سره د جگړی سره د مقابلی لپاره او د افغانستان د نجات لپاره راغلی دی؛ او تر ټولو خو لا دا دلچسپه ده چه د جهانی تروریزم مرکز یعنی مبارک پاکستان هم د تروریزم سره په جگړه کی ملگری هیواد دی او تر افغانستان د پاکستان د ډالرو برخه ډیره زیاته ده، خو د وینو برخه ټوله د افغانانو ده.

دپانو شمیره: له ۱ تر ۲

ډیره دلچسپه خبره د ناټو د ډارنو ده چه هغوی دعوا کوله چه دوی د افغانستان د آزادی او نجات لپاره راغلی دی، خو په عمل کی ثابت شوه چه دوی خپل خاص اهداف لرل او لری یی داځکه چه:

دوی به ویل چه مور د القاعده او طالب د له منځه وړلو لپاره راغلی یو او د جهان لپاره نظم او امنیت راولو، مگر اوس د تیښتی د لیاری د پیدا کولو په چرت کی دی.

که د ناټو ډارن رشتیا پخپله وعده ولاری وی نو نن خو د نری حیوانات هم پدی خیر دی چه د القاعده او طالب جان او نری د ټولو تروریستانو د پتیدو، تعلیم او وسلوال کولو جهانی مرکز پاکستان دی او همدا طالب او القاعده د پاکستان له سرحده چه تر کابل پوری رارسیری نو دا ټول د نجات قوتونه ځنگه پدی نه پوهیری چه تروریستان له اسلام آباد نه حرکت کوی او سالم او سلامت تر کابل جانه رارسیری، پداسی حال کی چه د دوی زیاتی الوتکی کشفی دی او د نیم متر په انداز هم د جنس تشخیص کولای شی چه دا به څشی وی، نو بسته اکمالاتی کاروانونه چه سالم تر هری نقطی پوری رسیری او ناټو نه پوهیری دا نو بیا جلا سوال دی؟

لیکن د پاکستان د مستقیم تعرض څخه خو ټوله نری خبره ده او کشفی طیارو ته هم حاجت نسته نو بیا دوی ځنگه د پنجاب د تعرض سره مقابله نه کوی؟ ځکه چه د افغانستان اوسنی اداره یوه گوډاگی اداره ده او د ملی حاکمیت خاونده نده نو ناټو ددی مکلفیت لری چه د هغه هیواد د حاکمیت ساتنه وکری چه دوی اشغال کړیدی.

که چیری جهادی رهبران واقعاً جهاد، وطن او د ناموس د ساتلو او د لاسه وتلی خاوری د تر لاسه کولونیت او اراده لری نو همدا موکه باید له لاسه ور نکری ځکه له بوی خوا ټولی نری ته د پاکستان تیری د لمر په شان روښانه ده او له بلی خوا ناټو هم اوس له پاکستان سره تر پزی رسیدلی ده او یوه بهانه ورته غواری نو لازمه وه چه د کابل غیرتی جهادیانو د ملل متحد د امنیت شورا ته د پاکستان له خاوری د تعرض سره د بالمثل مقابلی غوښتنه کوی وای ځکه د کابل رژیم یو تحت الحمایه رژیم دی او د جهاد له برکته د ځان د ساتنی توان، طاقت او برکت یی په پاکستان کی ورڅخه پاته شوی دی او دوی دلته یوازی د چور او چپاول دپاره راغلی دی، نه د وطن د ناموس د ساتنی لپاره، نو باید هغه چا چه دا خاوره اشغال ده هغه اشغالگر هر ورو باید دا خاوره وساتی او یا هم له جهادی غلو سره ووژی.

پای

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکې په څیر و لولی